

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 288/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť správcu [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 21/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť správcu [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2017 doručená sťažnosť správcu [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 6 K 21/2016.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením z 18. mája 2016 zverejneným v Obchodnom vestníku 24. mája 2016 čiastka 99/2016 č. konania K012087 začal konkurzné konanie voči KUSSEL EXPORT-IMPORT s. r. o., Záhradnícka 15, Bratislava (ďalej len „dlžník“), pod sp. zn. 6 K 21/2016. V súlade s povinnosťou, ktorú uložil okresný súd sťažovateľovi uznesením z 19. októbra 2016 (zverejneným v Obchodnom vestníku 26. októbra 2016, čiastka 206/2016, č. konania K024461), ktorým sťažovateľ a zároveň ustanovil predbežným správcom dlžníka, sťažovateľ 15. novembra 2016 podal 2. správu správcu o stave zisťovania majetku a o vykonaných úkonoch, a to v lehote 20 dní od ustanovenia do funkcie predbežného správcu, a zároveň aj záverečnú správu o majetnosti alebo nemajetnosti dlžníka, keďže o majetnosti dlžníka, teda o tom, že dovedty zistený majetok prevyšuje minimálnu stanovenú sumu v § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (t. j. sumu 6638,98 eur), v danom čase nebolo pochyb. Okresný súd vo veci vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka v lehote 10 dní nerozhodol, avšak 12. decembra 2016 v Obchodnom vestníku, čiastka 237/2016, pod č. konania K027972 zverejnil uznesenie z 5. decembra 2016, ktorým začal reštrukturalizačné konanie na dlžníka pod sp. zn. 4 R 5/2016. Následne došlo k povoleniu reštrukturalizácie dlžníka v zmysle uznesenia okresného súdu z 2. januára 2017 (zverejneného v Obchodnom vestníku 10. januára 2017, čiastka 6/2017, číslo konania K000385) a k zastaveniu konkurzného konania v zmysle uznesenia okresného súdu z 30. januára 2017 (zverejneného v Obchodnom vestníku 6. februára 2017, čiastka 25/2017, číslo konania K002558), čím zanikla sťažovateľovi funkcia predbežného správcu v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“).

3. Sťažovateľ v úvode svojej sťažnosti uvádza, že ako správca má v zmysle právnych predpisov nárok na tzv. paušálnu odmenu za výkon svojej činnosti do prvej schôdze veriteľov, ktorej výška závisí od hodnoty majetku zapísaného do súpisu majetku úpadcu v konkurze. Odmena správcu v zmysle uvedeného pri konaniach začatých pred 1. marcom

2017 bola upravená podľa sťažovateľa na sumu 6 638,78 eur pre hodnotu majetku zapísanú v súpise majetku úpadcu v konkurze v hodnote nad 99 581,76 eur.

3.1 Sťažovateľ konštatuje, že v čase podania záverečnej správy predbežného správcu nebolo pochybností, že majetok úpadcu prevyšuje hodnotu 99 581,76 eur. S poukazom na skutkový stav namieta skutočnosť, že v tomto prípade mohlo dôjsť k začatiu reštrukturalizačného konania na dlžníka len do 25. novembra 2016, inak mal byť okresným súdom vyhlásený konkurz na dlžníka. Podľa sťažovateľa samotné podanie návrhu na povolenie reštrukturalizácie neprerušuje konkurzné konanie, konkurzné konanie prerušuje až začatie reštrukturalizačného konania, k čomu došlo 12. decembra 2016.

3.2 Nevyhlásením konkurzu na majetok dlžníka v rozpore s ustanoveniami ZKR a následne tým, že okresný súd sťažovateľa neustanovil ako už predtým ustanoveného predbežného správcu za správcu dlžníka v konkurze v zmysle ustanovení ZKR, a teda mu neumožnil vykonávať funkciu správcu aspoň do prvej schôdze veriteľov dlžníka (úpadcu), došlo podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práva na podnikanie.

3.3 Z uvedených dôvodov sa sťažovateľ domáha priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie v sume 6 638,78 eur, ktoré zodpovedá paušálnej odmene správcu do prvej schôdze veriteľov, o ktorú bol sťažovateľ ako správca konaním okresného súdu ukrátený.

4. Sťažovateľ navrhol vydať tento nález:

„Okresný súd Bratislava I tým, že nevyhlásil konkurz v zákonom ustanovenej 10 dňovej lehote po podaní záverečnej správy o majetnosti alebo nemajetnosti dlžníka RUSSEL EXPORT-IMPORT s.r.o.(...) predbežným správcom [REDAKOVANÉ], správca(...), zn. správcu MSSR S1666, [REDAKOVANÉ] na tohto dlžníka a neustanovil predbežného správcu správcu dlžníka v konkurze, porušil právo správcu [REDAKOVANÉ] správca... na podnikanie tak ako toto právo garantuje čl. 35 ods. 1... Ústavy Slovenskej republiky v platnom znení. Sťažovateľovi sa voči Okresnému súdu Bratislava I priznáva nárok na primerané finančné zadosťučinenie v sume 6638,78 EUR.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po

jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

7. Ústavný súd v úvode konštatuje, že sťažovateľ k svojej sťažnosti nepriložil splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom advokátom (požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7.1 Ďalej je potrebné uviesť, že sťažovateľ v petite sťažnosti neuvádza, ktorým konkrétnym rozhodnutím, opatrením alebo zásahom okresného súdu alebo v ktorom jeho konaní (t. j. riadne označenom) konaní malo dôjsť k porušeniu jeho práva na podnikanie [požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde].

7.3 Z toho dôvodu je možné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

8. K tomu ústavný súd dopĺňa, že nevyzýval sťažovateľa na odstránenie týchto nedostatkov sťažnosti, a to z týchto stručne zhrnutých dôvodov:

8.1 Čo sa týka namietaného porušenia základného práva na podnikanie podľa čl. 35 ústavy, ústavný súd poukazuje na čl. 51 ústavy, podľa ktorého domáhať sa práv uvedených v čl. 35, čl. 36, čl. 37 ods. 4, čl. 38 až čl. 42 a čl. 44 až čl. 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

8.2 Predmetom konania pred okresným súdom bolo rozhodovanie o reštrukturalizácii úpadcu v zmysle ZKR. Predmetom konania tak neboli otázky spojené s podnikaním správcu v zmysle zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov alebo podľa ZKR. To, že správca plní v zmysle ZKR v rámci začatého konkurzného konania isté zákonom predpokladané úlohy, neznamená, že

v prípade, ak súd po začatí konkurzného konania rozhodne o reštrukturalizácii úpadcu, tak dochádza k zásahu do práva na podnikanie správcu. Toto ústavné právo správcu by aj v prípade, že by súd potenciálne nedodrжал pri rozhodnutí o povolení reštrukturalizácie úpadcu zákonom predpokladané lehoty, nemohlo byť takýmto postupom súdu dotknuté, keďže právo na podnikanie správcu nemožno vykladať tak, že by zaručovalo jeho aktívny výkon v konkrétnej veci úpadcu v individualizovanom konkurznom konaní podľa predstáv správcu alebo zaručovalo dodržanie zákonom predpokladaných lehôt v konkurznom konaní.

8.3 Po ďalšie, v konkurznom i reštrukturalizačnom konaní sú dotknuté primárne a najmä práva a povinnosti účastníkov konkurzného konania (t. j. úpadcu, navrhovateľa a veriteľov; pozri § 24 ods. 1 ZKR). Práva a povinnosti správcu sú v tomto prípade dotknuté až sekundárne, a to najmä čo sa týka majetkových práv správcu – odmeny správcu (pozri § 24 ods. 3 v spojení s § 43 ZKR). Sťažovateľ však nenamieta porušenie základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

8.4 Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2017